

MLADOSLOVENEK

„Mladostenec“ izhaja vsak drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje ter velja za celo leto 2 K. Naročnina se tudi na pol in na četrt leta plačuje in se mora poslati naprej. — Dopisi dobro došli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se morajo najdalje poslati do ponedeljka pred izdajo dotične številke.

Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani. — Cena oznanil je za eno stran 64 K, za 1/2 strani 32 K, 1/4 str. 16 K, 1/8 str. 8 K, 1/16 str. 4 K, 1/32 str. 2 K, 1/64 str. 1 K. Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — C. kr. pošt. hran. račun št. 78.249.

Štev. 1.

V Ljubljani, dne 3. februarja 1907.

II. leto.

Izvenkranjska politika v zadnjih letih.

Upanje je, da nam donese volilna reforma popolnoma novega političnega življenja, tako na Kranjskem, kakor tudi izven Kranjske. In to bo največji dobiček, ki ga bomo imeli Slovenci od volilne reforme in to naj bi bil eden prvih momentov, zakaj da sprejmemo sicer precej slabo volilno preosnovo.

Po celi Slovenski rabimo popolnoma novega političnega pokreta, ki temeljito pomete z vsemi tradicionalnimi frazami in drugo takšno ropotijo. Kajti mi rabimo nove dobe, novih močij in novih principov v politiki, če hočemo vspevati.

V zadnjih letih smo spali. O Kranjski ne govorim, ker to ne spada v okvir našega članka. Pač pa o izvenkranjskih deželah velja to popolnoma. Tamkaj se z malimi izjemami, ki niti ne štejejo, ni naredilo ničesar pozitivnega: politika izvenkranjska gibala se je ali po popolnoma napačnih potih ali pa je životarila v znamenju brezdelja in fraz.

Ozrimo se najprvo na Koroško! Tu sploh nismo imeli nobene slovenske stranke, če izvzamemo nekaj katoliških političnih društev na papirju in duhovščine, ki se je bratila z nemškimi klerikalci. Vspehi niso izostali: Pri vseh volitvah, kjer ravno ni odločevala velika premoč slovenskega življa in kjer eo ipso ni bila zagotovljena zmaga Slovincem, povsod smo podlegli. Deloval ni nihče in „Mir“ sploh eksistiral ni za drugega, kakor za dva, tri duhovnike in nekaj kmetov... — Splošna zaspanost, spanje pravičnega, celo malo fraz, — kar se mi celo čudno

zdi, — to je bila vsa koroška politika. Sicer pa ni bilo niti zmožnih niti neodvisnih ljudi, ki bi lahko vodili odločno narodno in demokratsko politiko. Shodov se ni prirejalo, o podrobnem delu ni bilo niti sluha, niti duha...

Če je bil sploh kakšen princip, ki je vodil koroške politike, je bil princip katolicizma — posledica tega je pobratimstvo z nemškimi klerikalci. Vedeti pa moramo, da koroški kmet ni tako klerikalen, kakor n. pr. kranjski — in to je slovenski stvari mnogo škodovalo. Napredni elementi so prešli k nemškim nacionalcem. Vpoštovati moramo — in to tudi drugje — da si stojita nasproti vedno dve struji: svobodomiselná in reakcionarna. Kjer je narodna stranka le enostranska, pridejo pristaši druge k narodnim nasprotnikom. Že zato se mi zdi potrebno, da se tudi ob mejah preneha slogo — sloga je navadno klerikalna — in dá možnost ljudem obeh svetovnih nazorov ostati v narodnih strankah.

Pri teh razmerah ni čudno, če je „tožni Korotan“ postal še tožnejši. Veliko današnjega vpitja o volilni reformi bi lahko prihranili, če bi ne bili poprej spali. V gotovem oziru je to popolnoma dober nauk. In omeniti nam je še sledeče: Sedaj je treba energičnega dela, ne obupanih jeremijad. Izgubljenega zaradi volilne reforme še ni ničesar; morda več radi prejšnjih grehov.

Na Štajerskem — tudi tukaj smo imeli slogo, ki je rodila Korošca in Jankoviča ter — „Štajerca“ in njegovo stranko. In še marsikaj

drugega. Imeli smo Napotnika — nezakonsko mariborsko dete ljubljanskih klerikalcev in celjske prvake. Prvi kot drugi so mnogo govorili, še več pisali, a nič delali. Na videz je bila to narodna politika — samo narodna baje — a v resnici ni narodno sploh nihče delal, le duhovščina klerikalno. Boga in njegovo dobroto moramo zahvaliti, da nismo v dobi štajerske sloge trčili ob kakšni važni priliki z Nemei skupaj. Pogoreli bi bili sramotno. Kriv bi bil seveda obligaten terorizem nasprotnikov.

Štajerska je postala eldorado slogašev in vodenih poslancev. Vse se jima je smelo očitati, le tega ne, da rušijo slogo. Bil je to smrten greh. — Recimo, da ni slovenstvo na Sp. Štajerskem v zadnjih letih kdovekaj nazadovalo: žalostno dejstvo pa je, da ni napredovalo — torej vendar negativen vspeh. In smelo trdimo, da bi čez leta — če bi šlo tako naprej — moralo priti do popolnega političnega bankerota slogaških politikov in slovenskega naroda; nekaj udarcev bomo morda še itak dobili na račun naše prejšnje politike.

Preidimo še k tržaški politiki, k politiki gospodov, ki so si za svoje potrebe postavili I. razred restavracije v „Narodnem domu“, za ljudstvo pa II. razred... In ker je teh politikov — hvala Bogu — le malo, zato sta vedno oba razreda prazna. Pa, da le imamo „Narodni dom“...

Še najmanj demokratična je bila slovenska tržaška politika, to je čudno — ravno tam, kjer bi jo pravzaprav najbolj rabili. To se vidi že „Edinosti“. Tudi proti Lahom so nastopali, gospodje vedno z rokavicami, aristokratje skozi in skozi. Da je vladala tudi v Trstu sloga, je samoobsebi umevno. Napredovali nismo tudi tu

jem, ki ga ni dal, bi bili misijonarji prav lahko rešili eno zamorsko dušo. Tako, zdaj ste me menda vendar razumeli.“

Organist je dostojanstveno vstal s svojega sedeža. Z žalostnim pogledom se je ozrl po družbi in videč, da njegove slovesne besede niso napravile nič posebnega vtiska, je vzel klobuk in odšel. Toda prišel je samo do vrat, tam pa obstal, se naglo obrnil in dejal:

„In še to vam povem: Gospod tehant so povedali v farovžu, da, kdor papeža pri ofru goljufa ali pa se ofru umakne, stori večji greh, kakor če bi očeta in mater ubil. Hudič ne prodaja zamorskih duš za stare knofe. In če se tisti, ki je knof dal, še danes ne spokori, je za večno izgubljen in mu zamore le škof sam odvezo dati. Tako — pa z Bogom.“

Slovesnost tega ugovora je na nekatere poslušalce le nekoliko vplivala. Sicer je Gregorač še dalje rentočil, da vse skupaj nič ni, kar je povedal organist, toda besede njegove niso več toliko zalegle.

„Če so tehant tako rekli, mora že res biti,“ so menili možje in zmajaje z glavami izpraznili

LISTEK.

Neresnična liberalna povest o Petrovem novčiču in fajmoštrovem knofu.

(Priporočil štaj. red. po „Sl. N.“)
(Konec.)

„Bog vedi, da privoščim papežu, kar si le želi. A rad bi pa le vedel, kaj dela z denarjem, ki se zanj po cerkvah nabere. Strašno mnogo se mora nabrati tega denarja, je izpregovoril možiček, ki je doslej najtrdovratnejše molčal.

„Mnogo, mnogo,“ se je porogljivo oglasil že zopet razburjeni organist. „Kaj je to, če so pa med denarjem knofi? Kaj misliš, ti Juri neumni, da živi papež od zraka? Saj življenje mu privošči, pa malo župce, saj je že tako star, da drugega nič ne uživa.“

Toda Juri se ni dal tako lahko ugnati v kozji rog.

„Za ta denar, ki se nabere, bi se papež lahko ves dan v najboljši župci kopal,“ je odgovoril Juri razdraženemu organistu. „Meni le

nič ne pravite, jaz že vem, kako je. Saj so tudi časih pravili, da je papež tak revež, da leži na sami slami, tisti božjepotniki, ki so bili v Rimu, pa pravijo, da ima hišo, v kateri je 11.000 sob. V štant naj da te sobe, pa bo lahko živel.“

Organistu je ta predrznost kar sapo zaprla. Nekaj trenutkov je kar odskakoval in migal z rokami po zraku, končno se je izvil iz njegovih prsi hreščeči vzklík:

„Oh, kaj sem slišal! Oh, kako bi bil mislil, da je v naši pošteni krščanski vasi že sovražnik zasejal ljulko. Oh, ta sramota, da se pri nas, v tej fari, ki so jo gnadljiv firšt in škof še zadnjič pohvalili, taki liberalci in krivoverci.“

Organist bi se bil najraje zjokal, a premagal je možato svojo boleost in čez nekaj trenutkov s svečano-globokim glasom izjavil:

„Papež ne potrebuje sam zase skoro nič. Ves denar, ki ga kristijani darujejo, se porabi za svete misijone, to je za rešitev paganov. Vsaka duša, ki je misijonarji ne rešijo, je za večne čase pogubljena. Ali pojmite zdaj, da je storil trikrat smrtni greh tisti nesrečni človek, ki je dal knof namesto zeksarja. S tim zeksar-

nič. Zopet minus. In ravno tu, kjer naj bi bila naša bodočnost . . .

V kratkem smo torej premetrili to našo mizerijo iz zadnjih let. Popolnoma neugoden račun. Danes bi bilo prepozno jokati za tem, kar smo izgubili, jeziti se zato, ker smo toliko zamudili — učimo se iz tega, kar je bilo in zgodovina naj nas uči za boljšo bodočnost.

Vsa naša izvenkranjska politika naj si poleg drugih programatičnih točk, postavi v prvo vrsto narodnost in demokratizem. In treba je — tudi z narodnega stališča drugo še bolj povdarjati. Široke mase je treba politično zbuditi in jih pritegniti političnemu delu. In sloga naj gre k vrugu! Doslej nam ni rodila še ničesar; boljše bo, če je sploh ne bo . . .

V zadnjem času je opazati živahnejšega političnega gibanja izven Kranjske. Predvsem na Štajerskem. Posebno v pokret Nar. stranke stavimo velikih nad. **K.**

Raznoterosti.

Zakasneli smo s prvo štv. „Mladoslavenca“, ker nam je v taki zimi zbolel urednik in drugemu izročati začasno uredniške tajnosti ne gre. Tudi smo se selili z upravništvom v mirnejši lokal, ob enem pa imeli v odsotnosti urednika ogenj, kar se pa še sedaj ne ve, kako je nastal; k sreči nismo trpeli škode. Ob enem nam je bilo tudi ležeče na tem, da smo datum izdaje spremenili na drugi teden, da ne zademo na en in isti teden z mariborskim „N. Domom“ skupaj. Naj se nam torej oprostijo, bomo pa potem ob glavnem volitvenem boju to nadomestili. Vsled tega tudi raznih korespondenc, reklamacij itd. nismo mogli docela še rešiti, kar se pa vse sedaj zgodi.

Našim agentom! One naše agente, ki smo jih pred kratkim nastavili, prosimo, naj krepko delujejo za „Mladoslavenca“ in nam sprti pošiljajo naslove, da ne bo zamude. Torej le pridno in neustrašno med ljudstvo, saj gre se za pošteno in dobro reč. Idite posebno v take hiše, kjer se malo ali nič političnih časnikov ne bere.

Iz Sv. Jurija ob južni železnici. Koj na dopis v vašem cenj. listu, s katerim ste malo podregali vsa naša klerikalna društva, jim je čisto pamet zmedlo, da ne vedo kje bi poprej začeli. Posebno pa posojilničnemu tajniku Žličarju, vulgo „lintekovem Franček“, temu je pa dal vaš dopis pogum, da je spet začel pridno pisati v klerikalne časopise, seveda se opravičuje, in gotovo bode še dal izjavo v „Slov. Gospodarja“. Zaletuje se na vse tukajšnje narodne ne ž njim misleče ljudi. Jaz mu pa svetujem, naj bolj skrbi za tamburaše, pri katerih je seveda celi Nunenk-verein zraven (tako jih imenujemo). Da ne bode treba takšne strastne laži

svoje čaše. Debata je bila končana, naj se je Gregorač tudi jezil, da so možje neumni kot noč.

V družbi je bil tudi širokopleč mož, ki med tem pogovorom ni bil zinil ne ene besede, nego melanholično sedel za mizo ter otepaval veliko krvavo klobaso. Odšel je, ne da bi bil kdo zapazil in tudi doma ni mogla žena nobene besede iz njega spraviti, dasi mu je na dolgo in na široko poročala, kakega mnenja je ženski svet o tistem zavrženem krivovercu, ki je papeža ogoljufal s tem, da mu je namesto kronice dal — knof. Toliko mu je žena pripovedovala o peklenjskih mukah, ki čakajo tega grešnika, da je Tone Kozica vrgel žlico po mizi in pobegnil v hlev. Tam pa mu je dekla, brhka Barba, začela iznova peti iste litanije in že vedela povedati, da je po poročilu farovške kuharice v peklu posebna mučilnica za tiste, ki papeža goljufajo.

Tone Kozica je zbežal z doma in se vzlje mrazu potikal po polju toliko časa, da je nauk minil. Potem je čakal, da so se razšli farani, nakar se je po ovinkih splazil k cerkvi in smuknil v farovž.

Župnik Guzamernik je sedel pri malci, ko je Tone vstopil v sobo.

„Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ je pozdravil Tone in obstal ponižno pri vratih.

med svet pošiljati, kakor n. pr. se bere v letošnjem Koledarčku Slov. kršč. soc. zveze, katerega sem slučajno v roke dobil in čital da ima naše klerikalno bralno društvo 16 tamburašev in 40 pevcev. Kje ste pa —? Kje imate — skrite —? Na dan ž njimi! Na dan z resnico! Da smelo trdim, da jih že nismo slišali več kot dve leti. Tukaj si imaš še dolgo svoj dolgi jezik brusiti, prej ko se bode spet reklo: „tamburaši klerikalnega bralnega društva“. Poglejmo še njegovo klerikalno narodnost „Svoji k svojim“. Ako gre kakšno reč v mesto kupovat, ga najdeš vedno pri Nemeih kakor n. pr. Stigerju, Rakušu itd. a šteje se pa k strogo narodnim. Gospodu Žgeruku pa svetujem, naj raje skrbi za složnost in red pri pevcih, katerih je še komaj 16 (in ne 40 kakor stoji v koledarčku) in naj jih tudi malo izvežba, da se ne bodejo vedno ljudje pritoževali o tako slabem cerkvenem petju. Tukaj imaš še dovolj delati, ako le hočeš. Hujskanje proti naprednim listom lahko še čisto v miru pustiš, — ker dela še imaš nujnejšega dovolj. Gospoda Mikuša pa opozarjam, da naj raje kaj družega ob nedeljah zjutraj pridiguje, kar spada na prižnico, ne pa vedno o naprednih in svobodni-selnih listih kakor n. pr. „Mladoslavenec“, „Narodni List“; evo vam en vzgled: Imeli smo praznik sv. Treh kraljev in nismo slišali niti ene besede o tem velikem prazniku ampak samo o časopisih in knjigah. Omeniti tudi moram, kako se je repenčil pri razdelitvi spovednih listkov naš č. g. Valentin zoper napredne časopise; priporočal je samo „Naš Dom“, „Slov. Gosp.“ in „Slovenca“, z eno besedo rečeno, same klerikalne liste. Pozabil je pa čisto na svoj poklic, da ga je moral opozoriti naš okoliški župan, kateri je bil navzoč, da tukaj sem spada krščanski nauk, ne pa politika. To je našega oholega župnika tako razkačilo, da je bil videti za 10 let starejši, kot je v resnici. Obžalovanja vredno pa je dejstvo, da morajo stariši naprednih sinov marsikatero gorko slišati. Kdo bi si mislil, da se upa naš župnik s takšno komando nastopati. Našega gospoda kaplana — plesalca (?) moramo pa vendar malo pošegetati, naj prej ko mogoče priredi kakšno pobožno žensko - gledališko predstavo, da bo imel kakšno lušno zabavo, kakor jo je imel pred kratkim v novem klerikalnem poslopju. „Slov. Gospodar“ je vzel na muho tudi napredne št. jurske odbornike narodne stranke in jih takoj v šarže povzdignil, vedoč, da s tem še niso zadovoljni. Sedaj vidim, da še moram jaz k njim pristopiti, ker so tako častno zastopani. Vedite, gosp. urednik, da za menoj pride še cela moja kompanija. Ako ravno mislite, da jih boste za svoje „knežne“ sklačili, pa jaz vam svetujem bolje, da pustite to delo pri miru, ker jih je že preveč. Gospodje okoli ognjišča „Slov. Gospodarja“, posebno pa oba dopisovalca dotičnega lista, se bodeta pa spomnila ko bodeta ta dopis brala:

„Na vekomaj amen!“ je odgovoril župnik. „No, le sedite, Tone! Tako in zdaj povejte, kaj da je.“

Tone je začel svoj klobuk sukati na vse strani.

„Povedati pravzaprav nimam ničesar.“

„Ne? Čemu ste pa potem prišli?“

„E, kar tako — malo pogledat — kako in kaj,“ je menil Tone v veliki stiski. „No in pa nekaj sem jim prinesel.“

Tone je segel v žep in položil dva srebrna goldinarja na mizo. Župnik Guzamernik je bil prijetno presenečen.

„Kaj pa je s tem denarjem?“

„Prosim jih, da bi za ta dva goldinarja kupili zamorskih duš, da ne bodo pogubljene. Če so res po zeksarju, jih bova že nekaj iztrgala hudiču iz krempljev.“

Župnik Guzamernik je kar zazijal.

„Kdo je pa rekel, da so zamorske duše po zeksarju.“

„Organist je pravil dopoldne.“

„Kako pa ste prišli na ta pogovor?“

„O tistem knofu smo govorili —“ je boječe dihnil Tone in spričo župnikovih ostrih pogledov se s stolom vred previdno odmaknil od mize.

„Kaj pa je dejal organist zaradi tistega knofa?“

za danes vama bo menda dovolj, ako bi pa le ne bila s tem zadovoljna, pritožita se na „Slov. Gospodarja“, da vama pritožbo ugodno rešim. Gradiva imam še mnogo — mnogo, pero pa čisto novo — novo. —!

Puščavnik z dolgo brado.

Iz Postojne. Dopis iz Postojne, objavljen v 9. številu „Mladoslavenca“, zmešal je tako prizadetega tržkega oskrbnika, da je prišlo do polemike v „Notranju“. — V pouk „Notranju“ in pisec navedene polemike bodi, da se je pisec omenjene polemike zares lagal, ker uredništvu „Mladoslavenca“ ni bilo čisto nič obljubljen — kar uredništvo izpriča — in te neutemeljene laži prizadeti nikakor ni dokazal, ker jih ni vstanu, ker navedena dejstva so tako utemeljena. da dotičniki iste dokažejo. Pisec dopisa iz Postojne navedel je dognana dejstva, pisec polemike pa neutemeljene laži. Ako kdo neutemeljene laži o meni razširja po časnikih, bom istega prijel, naj dokaže, ako pa tega ne storim in sam tako revno polemiko obelodanim, priznam, da so tiste neutemeljene laži utemeljena resnica. Kako je z varstvom občinske posesti, dokazuje dejstvo s pumpo med hišama gg. A. Gasparija in kleparja Debeveca. To pa kar pisec za javno posest izdaja bilo je pred 38. leti prejšnjemu posestniku dano v last, in zemljeknjižna mapa kaže, da se je isto posest že pred mnogo leti izločilo kot javno posest in pripisalo k omenjenemu posestvu. Torej magnat, tržki oskrbnik si je vzel pravico iz zraka, in anektiral isto kot občinsko posest, in se pred sodnijo sklicaval na priče, da bi ista občinska posest ne bila dotičniku v last dana. A njegove navedene priče bile so pred 38. leti fantje od 15 — 18 let stari, kateri niso imeli nobenega upliva na dotično stvar. Nasprotno pa so tukaj priče, katere dokažejo, da nima trg nobene pravice na isto posest, in sicer prejšnji posestnik in c. kr. dvorni svetnik. Pisec te famozne polemike si sedaj gotovo misli: „sedaj sem ga obril“, a se moti, ker poznavalci postojnskih razmer se smejejo njegovi borni polemiki. — Sicer pa vse kaže, da njegovo varstvo občinske posesti ima slabo podlago; dokaz tega, ker že več kot pred enim letom mu je občina dala ultimatum, da mora narediti tekom šest tednov sklep računov, in še sedaj niso narejeni. — V trdni jeseni pa je pustil postaviti tri stebriče, pri katerih so delali trije možje tri dni, da se napravi luč do zadnjih hiš jamske ceste, ker tudi te hiše plačajo občinsko doklado, toda luči še sedaj ni, nasprotno sedaj še predzadnja ne gori več. Torej le nobene baharije o vestnem varstvu in dobrem gospodarstvu, ker že vrabci na strehah si pripovedujejo to „storijo“, kako hoče ta možakar nositi glorio po Postojni. in od tržkega oskrbništvu ima toliko pojma, kakor brivec od pekarije ali kovač od britve. In te zaupanje, kakšno ima pri Postojneih sploh —

„Dejal je, da je tisti, ki ga je dal, liberallec in da bo pogubljen.“

„To je oslarija,“ je zarenčal župnik.

„A se je torej lagal?“ je veselo vzkliknil Tone.

„Lagal je, lagal,“ je potrdil župnik. „Pa nekaj dobrega je le dosegel s tem. Vašo vestjo vzbudil, Tone Kozica, zakaj tisti knof ste vi dali, pa nihče drugi.“

„Ah — gospod fajmošter —,“ to je bilo vse, kar je mogel zaječati Tone Kozica. Tako ga je bilo strah, da še tajiti ni več mogel.

Župnik je vstal in vzel iz omare zelen kovinast gumb ter ga položil pred Toneta na mizo in Tone je sramežljivo in skesano gledal ta gumb.

„Tone Kozica — vi ste najgrji skopuh, kar jih je v naši fari. Kdor še svetega očeta ogoljufa za zeksar, to je slab človek. Ta knof —“

Župnik je umolknil, kajti v sobo je vstopila kuharica Neža. Slišala je zadnjo besedo in pristopila k mizi.

„Tale knof je pa od vaših hlač,“ je vzkliknila Neža. „Da, gospod župnik, vaš je ta knof. Le pogledjte, da imate ravno take knofe. Eden se vam je moral odtrgati.“

Tone Kozica je poslušal Nežo kakor bi mu naznanila novo nebeško razodetje. Obraz mu

izvzeti so vardjani (poljski čuvaji) se vidi iz tega; pro primo: občni zbor „Sokola“, kjer je bil bacnjen iz odbora; pro sekundo: občni zbor pevskega prustva „Postojne“, kjer je bil izbaenjen iz odbora; pro tertio: občni zbor „Čitalnice“, kjer je bil izbaenjen iz odbora. Torej splošno zaupanje kakor se vidi, in tak možakar bi rad druge za lažnjivce izdajal. Dobro je, da so Postojneci že spregledali, s kom imajo opraviti. — Vsled tega nastala je splošna agitacija, da se tak talent uveljavi, in bo izvoljen za župana in tržkega oskrbnika — v Gavranji vasi.

Kaj dajemo mi državi in kaj država nam? Koroška plačuje davkov blizu 11 milijonov, država ji vrača 4 milijone. Torej plačuje Koroška državi 6 in pol milijona. Kranjska plačuje državi 18 milijonov, država ji daje le 5 milijonov, torej plačuje Kranjska državi nad 12 in pol milijona. Primorsko plačuje državi blizu 67 milijonov, država vrača Primorskemu 11 milijonov, torej plačuje Primorska državi 56 milijonov. Štajerska plačuje davkov 46 milijonov, država vrača deželi 14 milijonov, torej plačuje Štajerska državi 32 milijonov. Slovenske dežele plačujejo državi 142 milijonov kron, od države pa dobivajo 84 milijonov, torej plačujejo državi skupaj 108 milijonov kron.

Streljanje proti toči. Iz poročila kaj odličnega slovenskega profesorja prirodoslovja, kateri je tudi strokovnjak v meteorologiji, smo izvedeli, da je prinesla neka revija, ki poroča o napredkih prirodoslovja in tehnike, v številki z januarja t. l. o streljanju proti toči tale zaključek: „V Italiji in Franciji so se vršile v letih od 1902. do 1906. sistematične, pod nadzorstvom znanstvenih mož stoječe poskušnje glede zabranjenja toče s pomočjo streljanja. To streljanje se je izkazalo tako brezuspešno, da se je sklenilo to stvar popolnoma opustiti.“

Nove naredbe glede na novačenje. „Prager Tagblatt“ poroča, da izda vojno ministrstvo glede na novačenje strožje naredbe, da s tem pripravi vse za zvišanje števila vojaških novincev, ki bo čez leto dni potrebno. Predvsem ne bodo manjše napake na vidu in posluhu oprostile novincev od vojaške službe, le znatna kratkovidnost bo prišla v poštev. Pri roki morata manjkati dva člena ali pa celi prst, da bo dotičnik od vojaške službe oproščen. Pač pa se bodo odslej bolj ozirali na srčne napake in živčne bolezni.

Vera in klerikalizem eno in isto? Pri ustanovnem občnem zboru „Izobraževalnega društva“ je vikar Iv. Gorišek tudi trdil, da sta vera in klerikalizem eno in isto. Torej verstvo in klerikalizem sta pojma, ki se ujemata: to je najnovejša sveta resnica. Seve pri nas se mora uvesti kranjska praksa! Človek je lahko največja propalica, lažnik, neznačajnejš, da je le klerikalen, oziroma da se kot takega kaže v javnosti. To je pravo pravcato farizejstvo ter na Kranjskem kaj bujno raste in se razvija. Sedaj bodo tisto gojili tudi na Štajerskem

je žarel in najraje bi se zasmejal na ves glas, tako smešen se mu je zdel župnikov obraz. Župnik je zapazil to premembo. Poslal je hitro Nežo iz sobe in potem z jezno nagubanim čelom stopil pred Toneta Kozico.

„Kaj se režite? Vi ste nalašč dali za ofer moj knof, da bi mene osmešili?“

„Ne, gospod župnik! Nisem vedel, da je to vaš knof. Videl sem, da je to gosposki knof, saj kmetje takih nimamo, da pa je vaš, tega bi še v sanjah ne bil mislil.“

„Zakaj ne? In kje ste dobili ta knof?“

„Nikar naj ne zamerijo — gospod župnik — hihih — prosim, naj ne zamerijo — hihih —.“

„Tone Kozica — vprašam vas, zadnjikrat, kako ste prišli do mojega knofa.“

„Našel sem ga, Bog mi je priča, našel sem ga — na postelji pri naši Barbki.“

Župnik Guzamernik se je skoro sesedel, Tone Kozica pa je hitro vzel svoja dva goldinarja z mize, češ, da ne bo reševal zamorskih duš, pa če bi bile po tri za groš in je zbežal iz župnišča s trdnim sklepom, da bo odslej pri ofrih vedno in dosledno dajal same knofe.

naši edino za to poklicani „izobraževalci“. Nam tudi prav! Radovedni smo, kam bodo na ta način pritirali vero. Gosp. Gorišek pa je lahko ponosen, da je javno pri nas izjavil, da se bode odslej tudi pri nas Slovenceh na Štajerskem vera tako ubijala, kakor se to godi dalj časa v sosedni nam Kranjski! — Mi smo v eni zadnjih števil v „Mladoslavencu“ jasno povedali, da vera in klerikalizem ni eno in isto, zato pa nas farizeji sovražijo.

Štajerske novice.

Shod „Štajerčeve“ stranke v Ptuj. Po inicijativi bivšega socialnega demokrata, ki so ga iz socialne demokracije vrgli radi raznih umazanih zadev, je sklicala „Štajerčeva“ stranka shod v Ptuj, na katerem bi se naj sklepalo o njeni organizaciji. Pravijo, da to stranko tvorijo zgolj slovenski kmetje, ki so obrnili hrbet slovenskim političnim strankam ter se združili v skupino, ki je Nemcem prijazna in ki hoče vsled tega v miru živeti s spodnještajerskimi Nemci in nemškutarji. Kako malo je resnična ta trditev, je jasno pokazal nedeljski shod v Ptuj. Nemci in nemškutarji, ki so pristaši „nemške ljudske stranke“ in ki sede celo v njenem odboru, so tvorili glavni kontingent, slovenske kmete so pa markirali Ornigovi podrepniki, ki so gmotno odvisni od njega ali od kakega nemškega denarnega zavoda. Oni zaslepljenci med slovenskimi kmeti, ki so verjeli „Štajerčevim“ lažem, da je njegova stranka slovenska, obenem pa tudi „naprednjaška“, bodo pač sedaj spregledali, ako imajo še količkaj razuma v glavi in slovenskega ponosa v sreč, da jim ni mesta v stranki, ki prireja svoje shode v ptujskem „Deutsches Heim“ in pri kateri nosijo prvi zvonec najhujši sovragi slovenskega ljudstva in slovenskega kmeta. Shod je otvoril znani nemškutar, nemški deželni poslanec in ptujski župan Ornig, ki je priporočal za predsednika nemškega dež. poslanca Stigerja iz Slov. Bistrice, za podpredsednika nemškega župana Kautzhammerja iz Ormoža. Shod so brzojavno pozdravili vsemuški poslanec Wastian, ki odkrito deluje na to, da pridejo avstrijske dežele pod Prusijo, urednik graške „Tagespost“, strupene sovražnice slovenskega naroda, dr. Sueti, znani dr. Pommer, ki je že na najgadnejši način opetovano v parlamentu blatil slovenski jezik, in druge enake kapacitete, ki se odlikujejo s svojim smrtnim sovraštvom do vsega kar je slovensko. In stranka, ki jo pozdravljajo taki ljudje, naj bo slovenskemu kmetu prijazna in naj misli pošteno z njim? Karel Linhart je nato na dolgo in široko govoril o uspehih „Štajerčeve“ politike v zadnjih 7 letih, da so si „Štajerčijanci“ priborili izmed 25 občin 15 ter se bahal, da so spravili svoje slovenske nasprotnike opetovano v ječo, in sicer na 10 mesecev in 9 dni in jim povzročili na kaznih 1860 K stroškov. O strankini organizaciji je poročal nemški advokat dr. Plachky ter razpravljaval šanse „Štajerčeve“ stranke v posameznih okrajih. Najbolj uspeva stranka v radgonskem okraju, najmanj pa v okrajih Gornjigrad, Vransko, Celje, Kozje, Sevnica in Brežice, elitna okraja za „Štajerčovo“ stranko sta pa mariborski in slovenjebistriški. Na Plachkega predlog se je sklenilo, da postavi stranka pri bodočih volitvah v vseh 7 slovenskih okrajih svoje kandidate. Nato se je sprejel program in sklenilo ustanoviti posebno tiskovno društvo.

Izpred celjskega porotnega sodišča. Osumljena, da je umorila otroka. 24letna dekla Amalija Červenjak iz Nove cerkve je bila obtožena, da je umorila 18. avgusta 1906 svoje novorojeno dete. Bila je kmalu po tem dnevu v preiskovalnem zaporu, vendar so jo morali zaradi pomanjkanja dokazov umora izpustiti. Ko je pa 19. oktobra našel posestnik Juri Samec med Arzlinom in Novo cerkvijo v gozdu v cunje zavite ostanke otročjega trupla, so zgrabili znova Červenjakovo in jo imeli v zaporu dozdaj, ko se je vršila proti njej porotna obravnava, pri kateri se pa zopet ni dalo dognati in dokazati, da je res umorila svojega otroka. Seveda je bila oproščena. — Zažigalec. 8. maja 1905 ponoči je pogorela s slamo krita hiša Martina in Frančiške Arh v Sevnicku pri Polzeli. Ogenj je

uničil vse, tudi pohištvo in kar je bilo sploh v hiši. Domači so si komaj rešili golo življenje. Sprva se ni vedelo, kdo je zažgal. Kmalu se je pa obrnil sum na bližnjega soseda 39letnega Martina Čedeta, ki je bil smrten sovražnik Arhov in mu že pogosto grozil. Ker pa Čedetu ni bilo mogoče dokazati zločina, so ga izpustili iz kratkega preiskovalnega zavora. 23. oktobra 1906 je pa pravila Čedeška Ivani Remšek, da ji je mož povedal, da je on zažgal Arhovo hišo. O tem je izvedela žandarmerija in aretirala Čedeta. Ta se je zvijal in lagal semintja, naposled se pa le vdal, da je nalašč iz jeze zažgal sosedu. Obsojen je bil na šest let težke ječe. — Uboj. 25. novembra pr. l. je nastal na Planini pretep med raznimi fanti. Pijanega Vida Zalokarja so vrgli večkrat ob tla, med tem ga je tudi 21letni hlapec Alojzij Umek trikrat vrgel. Zalokar se je sicer pobral od tal, vendar kmalu začel tožiti, da ga glava boli, ker so ga metali po tleh. Ko je Umek to slišal, je dejal, da ni take sile, vsled česar je nastal med njima nov pretep; najprej so letele zaušnice, potem so prišle v boj škarje in gorjača. Dobila sta jih vsak nekaj. Ko jih je imel Zalokar dosti, je šel pod bližnji kozolec ležat. Drugo jutro je umrl. Zdravniki so izjavili, da je mrtvecu počila lobanja in ker ga je ravno Umek lopnil z gorjačo po glavi, potegnili so tega v zapor. Porotniki so zanikali vprašanje glede uboja, nakar je bil Umek oproščen.

Nemci na delu. Spodnještajerskim Nemcem še ni dovolj, da jih pri nakupovanju in razprodajanju posestev podpira „Südmarka“. Njeno delo jim je premalo, — zato so ustanovili na celjskem mestnem uradu agenturo za posestva. Delokrog te posredovalnice se bo raztezal po okrajih, kjer Nemci upajo pridobiti gospodarsko in politično moč nad Slovenci. V poštev pridejo okraji Celje, Brežice, Laško in Slovenji Gradec. To je velevažno nemško-nacionalno delo, čegar stroške bodo plačevali slovenski davkoplačevalci v Celju. Stroške za ustanovitev prevzame namreč mestni urad, ki bo dal tudi potrebne uradnike na razpolago.

Judežev denar. V Središču je umrl oče znanega zagrizenega nemčurja J. Polantza, kateri je v Celju napadal Slovence in kateremu je potem Südmarka s podporo k trgovini pripomogla. Pri zapuščinski obravnavi v Ormožu ga je sestra vprašala: „Kje pa imaš tiste krone, za katere si svoj materini jezik prodal?“

Otroški vrtec v Gabrjih pri Celju. Nenasitni celjski nemčurji so sklenili ustanoviti v Gabrjih pri Celju popolnoma nemško šolo. V Gabrjih prebivajo izključno Slovenci in sicer delavskega stanu. Te naše ljudi hoče dobiti Nemeč v svoje roke in zato se je poslužil najpodlejšega sredstva, kolikor jih je mogoče: odtužiti otroke lastnemu očetu, iztrgati mu iz srca ljubav do rodne matere ter mu odvzeti najljubše kar ima — materni jezik! Nemška šola, ki naj bi iznarodila našo deco, se ustanovi baje v kratkem. Da se Nemcem le ne bo tako lahko posrečilo njih podlo delo, sklenil je občinski odbor celjske okolice, da ustanovi baje že z novih letom v Gabrjih otroški vrtec. Na vas pa je, slovenski stariši, da pošiljate svojo deco v ta vrtec, če nečete, da vam bodo enkrat lastni otroci pljuvali v obraz!

Svetovne vesti.

Zakon Leopolda Wölfinga (bivšega nadvojvode Leopolda) in bivše šansonetke Adamovič je pravzaprav že ločen, ker je mož pobegnul od nje ter izjavil, da je skupno življenje za vedno izključeno. Glavni vzrok je prevelika duševna razlika. Wöfing si je zaman prizadeval, da bi olikal svojo ženo. Z velikim trudom se mu je posrečilo, da jo je naučil za silo pisati. Zadnje čase pa je tajno pristopila k vegetarijancem ter silila tudi moža, da se odpove mesni hrani. Potem je postala članica „kolonije za naravno človečanstvo“. Ni se več česala, ne oblačila perila ter se sploh zanemarila do skrajnosti. Pa tudi svojega moža je hotela spreobrniti v „naravnega človeka“, vsled česar so nastajali burni prizori. Zadnje čase je narasel njen fanatizem tako, da jo splošno smatrajo za dušeno bolno.

Kupčevanje z ljudmi. Češki sodnik dr. Bohuslav Gebauer je izdal knjigo, v kateri opisuje strašno usodo takozvanih potujočih čeških muzikantov. Ti se rekrutirajo največ iz vzhodnočeških okrajev Novibudšov, Kraljevi gradec in Jaromeř. To so revne pokrajine, gosto obljudene. Brezvestni ljudje uganjajo z mladino naravnost kupčije. Takozvani impresariji, ki imajo denar, zberejo mladeniče in deklice 15 do 20 let stare, jih zasilo nauče igrati na gosli, harmonike ali harfo ter odrinejo ž njimi po svetu, največ na Rusko in Orijent. Takih impresarijev je nad 150 in vsak ima svojo bando, tako da je iz imenovanih okrajev nad 1000 mladih ljudi po svetu. Staršem se da nekaka odkupnina, nakar postanejo takorekoč last impresarija, ki postopa ž njimi kakor z živino, jim daje le najpotrebnejše za življenje, a ves skupiček pobira sam. Moški postanejo berači in postopači, dekleta pa zapadejo redno prostituciji, k čemur jih neredko impresariji prisilijo. In tako pridejo domov raztrgani, moralno in telesno pokvarjeni, navadno še spolno bolni, dočim so impresariji premožni da dajejo hčeram po 50.000 K dote.

Dojilka pokojnega prestolonaslednika Rudolfa, gospa Marija Rehar je umrla v Iglavi 69 let stara. Bila je do svoje smrti zastavna in skoraj še vedno lepa gospa, ki se je postavljala z zlatim križcem okoli vratu kot znakom, da je hranila cesarskega princa.

Okamenel. V bolnici v Wiesbadenu je umrl te dni neki 19letni arhitekt, kateremu je truplo okamenelo. Slučaj, ki je čisto nenavaden, je vzbudil veliko pozornost. Bolnik ni mogel ganiti z nobenim udom in je končno v silnih mukah umrl.

Previden kmet. Neki nemški kmetič, ki ni imel posebnega zaupanja do odvetnikov, je prišel k nekemu odvetniku v Kolinu, ker bi se rad začel tožariti s svojim sosedom zaradi neke svinjske kupčije. Ko je slučaj odvetniku razložil, je vprašal: „Ali upate pričeti tožbo v prepričanju, da tožbo dobite?“ — „Seveda jo dobimo,“ je odgovoril odvetnik. — „Hvala lepa, potem pa ne bom tožil,“ je pripomnil kmet ter razložil odvetniku, da mu je nalašč pripovedoval slučaj tako, kakor da bi bil sam sosed, ki ga je mislil tožiti.

Čuden slučaj. V bolnišnici v Mineapolisu je umrl 11letni deček za starostno onemoglostjo. Pri obdukciji so našli vse organe v tistem stanju, kakor pri zelo starem človeku. S šestim letom je že popolnoma osivel.

Sijajen dar. Neka bogata dama je izgubila v Eschweilern ročno srebrno denarnico, v kateri je bilo za 50.000 kron bankovev. Denarnico je našla hčerka gostilničarja Müllerja in jo vrnila. Dama ji je dala zato ves svoj zlati nakit, srebrno denarnico in poleg tega veliko vsoto denarja.

Električna hiša. V New Yorku dovršujejo ravnokar po amerškem mnenju „idealno zgradbo“ — delo „Splošnega električnega društva“. Na tej hiši ni nobenega dimnika, ker elektrika nadomešča oglje in plin. V kuhinjah so postavljena električna ognjišča, a tudi sobe bi grela sama elektrika. Vrata se odpirajo in zapirajo, kadar se dotakne električnega gumba. Po celi hiši so izpeljani električni alarmni signali, tako da sta vsak vlom ali tatvina nemogoča.

Skrivnostna smrt milijonarja. V Parizu je umrl pred šestimi tedni 76letni milijonar Naatz. Zdravnik, ki je potrdil, da je zadel milijonarja na stopnicah mrtvoud, bo sodnijsko zaslišan. Truplo milijonarjevo bodo odkopali in sodnijsko preiskali.

Soproga generala Očakova — kuharica. Svoj čas je pobegnila soproga ruskega generala Očakova z nekim poročnikom v New York. General je odpotoval za njo in ji preprečil prihod v Ameriko. Kaj se je godilo potem, ni bilo znano. Zdaj pa prihaja vest, da služi soproga generala Očakova v Melbournu, kjer živi tudi njen ljubimec, za — kuharico. Z Očakovom se bode sedaj razporočila in žrtvovala tako svoje sijajno mesto.

Topov z zagotavljenim ciljem na 20 km daljave je iznašel avstralski arhitekt Austin. Iznajdbo baje kupi angleška vojna uprava.

Rusko tajno redarstvo šteje okrog 30.000 ljudi. Ti se večinoma med seboj ne poznajo in dogodi se šestokrat, da dovede detektiv detektiva v ječo, kjer se stvar pojasni. Glavna naloga tajnega redarstva je varovati oblastnike pred revolucionarji. Ampak to navadno malo koristi. Umrjeni minister notranjih poslov je imel 300 detektivov, a je bil vseeno umorjen v eni glavnih peterburških ulic.

220 metrov visoko hišo bo sezidalo v New Yorku društvo „Metropolitan Compagnie“. Imela bo 48 nadstropij.

Štrajkovci, ki so hoteli zastrupiti kruh. Iz New Yorka poročajo: Štrajkujoči peki v Čikagu so vrgli v testo karbolovo kislino, preden so zapustili delo. Zločin je prišel še pravočasno na dan in gospodarji so na to opozorili občinstvo. Nekoliko štrajkovcev je bilo aretovanih. Pekarije straži policija.

V Roosevelta se je zaljubila. Nedavno se je ustrelila v Medori vdova Grover zaradi predsednika Roosevelta. Romantična bolezen jo je trpinčila že več let. Omožila se je s 17. leti, a z 18. letom je bila že vdova. Takrat je prišel v Medoro Roosevelt, ki je ravnokar izvršil vseučiliščne študije. Prišel je tja zaradi lova, a sanjava vdovica si je domišljala, da se mudi lepi Newyorčan pri njih le zaradi nje. Koprnela je zaman, ni videla več Roosevelta, dokler ni prišel lani kot predsednik zopet v Medoro na lov. Še vedno enako zaljubljena vdova mu je podarila z dijamanti okrašen revolver, a po njegovem odhodu se je kmalu ustrelila. V pismu, ki ga je zapustila, pravi, da si konča življenje, ker ji je srce zlomljeno. Celo svoje veliko premoženje je zapustila oboževanemu Rooseveltu.

Pravda zaradi roke. Pri zadnjih pouličnih izgredih v Vratislavi je redar odsekal s sabljo roko delavcu Bierwaldu, ki ni ničesar zakrivil. Delavec je tožil mestno občino za odškodnino. Sodišče je obsodilo mestno občino, da plača Bierwaldu odškodnino in za bolečine 40.000 mark.

Vsa „inteligenca“ zaprta. V Mologu je policijski predstojnik dal aretirati vso mestno „inteligenco“, izvzemši zdravnikov, advokatov in učiteljev. (Mologa šteje 7000 prebivalcev.)

Se hujske kot v Kopniku! V Trentonu v Amerškanski državi New Jersey je priredila hčerka bogatega trgovca Carsona maskerado. Za najboljše maske so bila odločena bogata darila. Ko je bila plesna dvorana že napolnjena odprlo se je nakrat okno plesne dvorane in 4 osebe, opravljene v obleke zahodnih roparjev, so splezale v dvorano. Roparji so imeli svetilke in preko ramen žaklje polne orodja za ulom. Vsa družba je ploskala in se smejala originalnim maskam. Trgovčeva hčerka je vzveseljena podajala roparjem roke in dejala: „Vi gotovo hočete vse naše juvele?“ „Ja!“ odgovoril je voditelj, nakar mu je gđ. Carson dala, meneč, da je to dobra šala, svojo dragoceno brošo z briljanti in tri prstane. Vse goste je to izredno zabavalo. Metali so brigantom „za šalo“ zlate ure itd. in nakrat so bile vreče polne dragocenosti. Roparji so na to preiskali kot pravi veščaki še celo hišo in šli potem zopet skozi okno — nazaj jih pa ni bilo več. Vesela družba je prepozno spoznala, da je bila nesramno osleparjena. O zvitih lopovih ni sledu.

„Pavliha.“

Hrabrost.

„Jaz trdim, da je žena pogumnejša kot mož.“
„Kaj pa vendar misliš, ženske se boje vsake miši.“
„In teh žensk se boji mož.“

Med prijateljicama.

„Julka je v resnici prav ljubka.“
„Brez pomislekov, samo njena koža je nekoliko prerujava.“
„Njen premajhen nos ne naredi posebno lepega utisa.“
„Imaš prav, in njeni lasje niso ne rudeči in ne rujavi.“
„Na vsak način ima prevelika usta.“
„Razven tega so njene oči res smešne —.“
„Da, da, čudna mešanica zelenega in rujava.“

„Oblači se pa res brez vsakega okusa.“
„Ampak drugače pa je prav ljubka.“

Kaj je ljubezen?

Ona: „Ljubezen je, — — — a ne ve kaj, pride — — — ne veš od kod in mine — — — ne veš kako.“

On: „Oprosti, konča se navadno z enim ali večimi bankovci.“

Nesebičnež.

Ropar: „Denar ali življenje!“
Napadene: „Prijatelj, pusti mi denar in vzemi raje življenje — moje stare!“

Otroci.

Pepca: „Janko, pojdiva se igrat ata in mamo.“

Janko: „Saj res, samo da me ne boš preveč tepla.“

Tudi poštenje.

Star tat svojemu sinu:
„Fant, to ni lepo, da prikriješ vedno polovico svojega plena svojemu očetu. Pošten bodi, poštenje največ velja.“

Razburjen.

Zdravnik: „Varovati se morate vedno, da se ne razburite.“

Bolnik: „Ali še kaj družega, gospod zdravnik?“

Zdravnik: „Potem pa piti smete samo vodo.“

Bolnik: „To mi je pa nemogoče, že misel na to me razburja.“

Izjema.

A: „No to je že znano, čim več ima kdo, tem več si še želi.“

B.: „Hm, so pa tudi izjeme, naprimer pri dvojkah.“

Med otroci.

Fricek (sestri): „Pojdiva se igrat divje zveri, jaz bom opica, ti me boš pa pitala s štruklji.“

Nepremišljeno.

Pisar: Na to pismo jaz ne morem odgovoriti, saj ga niti prebrati ne morem.“

Poslovodja: „Seveda, vsak osel ga ne more prebrati, dajte ga sem, boste videli kako hitro ga bom jaz prebral.“

Slaba tolažba.

Občinski sluga (v ječo stopivši): „Za božjo voljo, kje pa je jetnik? Gotovo je ušel!“

Pisar: „Hvala bogu, saj ni ušel, tu je še njegov klobuk.“

Sumljivo.

„Samo sedaj mi posodite še 100 K, zagotovim vas, da me ne boste potem nikdar več videli.“

Nerazumljivo.

Ladko: „Ali so res misijonarja divjaki snedli?“

Oče: „Da, že več, ne samo enega.“

Ladko: „Pride li misijonar potem v nebesa?“

Oče: „Gotovo, na vsak način.“

Ladko: „Ali pride tudi divjak v nebesa?“

Oče: „Kaj pa misliš, ne!“

Ladko: „Toda, oče, kako more vendar priti misijonar v nebesa, če ne pride tudi divjak, misijonar je vendar v želodecu divjaka.“

Praktična ljubimka.

„Ostani zdrava, draga; ali mi boš kmalu kaj pisala?“

„Bom; saj imam prihodnji teden plačati stanovanje!“

Pozna ga.

„Ljubi, dragi stric!“

„Nehaj, Minka, nočem naprej slišati.“

„Toda papa, Janko vendar tako lepo piše.“

„Kadar tako prične, rabi denar, ga že poznam.“

Vsakemu svoje.

Pol leta je že poteklo, odkar mnogo naših naročnikov prejema „Mladoslavencu“, brez da bi se spomnili naročnino poslati. Težko in s stroški zvezano je vsakega takega malobrižnega naročnika posebej tirjati, zatoorej moramo to pisati v listu in takorekoč „fehtati“ za te bore krajcarje. Ko bi bil list res drag, bi še oprostili, a to ni. Recimo n. pr., da se nabere takih malomarnežev samo en tisoč, je že tukaj 1000 gld. v škodo listu. Res, neka prokleta razvajenost, posebno med slovenskim ljudstvom je razširjena, da se ravno dobre in poštene liste ne podpira vsestransko. Pa kaj samo to! Še celo te majhne naročnice noče pravočasno plačati. Saj mi hočemo ljudstvu samo dobro! Kdor naš list bere, ta ve, da je list neodvisen od te ali one stranke popolnoma (in tak tudi ostane) in sme vsakemu škodljivcu zabrusiti v obraz, kar mu gre. — Čudno in neodpušljivo žalibože pa je, da ravno falotarski listi najboljše uspevajo. Naši priprosti ljudje, katerim ravno je „Mladoslavencu“ namenjen, nimajo ali sploh nočejo imeti pojma, koliko skrbi, britkosti, dela in denarja stane izdajanje kakega lista. Napenjamo mi izdajatelji lista vse moči, da se list vzdrži, da bode najboljše urejevan in še to in ono dobro nam je na mislih, samo da bi vsaj tudi naši naročniki storili svojo dolžnost.

Nameravamo v kratkem obenem ustanoviti tudi tiskovno društvo za „Mladoslavencu“. Delež za posameznega člana znašal bode vsaj po 500 kron.

Ko bi bili vsi upravitelji poštenih slov. časopisov naših misli, bi se skupno pogovorili, kako da je izterjavati zaostalo naročnino. Če bi bili vsi edini, bi se dalo dosti doseči. Vpeljati bi se morala pač ona moda, kakeršno so vpeljali dunajski krojaški mojstri; to naj bi bila: „Črna lista“, to je v vsakem listu posebna rubrika, v kateri bi se take malobrižneže javno pribilo, osobito še one, ki bi res lahko plačali, pa nočejo. Mi dobro vemo, da tudi vsi drugi slov. listi trpijo na tej „bolezni“ kot „Mladoslavencu“, zato delajmo vsaj v tem oziru skupno.

Konsorcij „Mladoslavencu“ izjavlja tem potem pod častno besedo, da mu ni za gmotni dobiček, temveč samo, da bi se že enkrat slov. ljudstvu oči odprle, in se tega zapeljanega (osobito še štajerskega) trpina rešilo iz satanskih nazadnjaških — klerikalnih krempljev. Samo to sveto in obenem težko nalogo si je nadel naš list. Ko doseže to, leže rad mirno v zaslužen grob. Da pa bomo in tudi hočemo to doseči, smo že dosedaj žrtvovali zelo veliko in če bi nam bilo treba nastaviti še čez sto agentov, ki bi šli od hiše do hiše buditi naše ljudstvo iz srednjeveškega spanja in nabirat naročnikov za naš list.

Vsak Slovenec, katerega je vsaj nekoliko prešinila napredna misel, je naš in naj deluje po svojih močeh, da

prej kot mogoče dosežemo naš vzvišeni cilj. —

Obenem izjavljamo, da naš list velja za vse slovenske dežele in da se bomo v prihodnje po tem tudi ravnali, kajti nazadnjaški in nemški hudič steguje svoje zastrupljene kremplje po celi Sloveniji in te kremplje bomo in moramo zdrobiti, če smo sploh Slovenci in nam je kaj na tem, da smo na svoji grudi tudi svoji gospodarji, a ne hlapeci. Oglejmo si (to velja za Štajerce) pogubljivo in nesramno delovanje ptujskega „Štajerca“. Naš urednik, Križman, ki pozna štajerske razmere precej dobro, je vedno tega mnenja, da se tudi na Štajerskem zada starokopitnosti najhujši udarec. On ni bil urednik „Štajerca“, ve pa njegove tajnosti zelo dobro in je tudi rekel, da, ko pride pravi čas, si bode upal stvarno pobijati vse njegove (Štajerčeve) članke tako imenitno, da bodo najtrši Štajercinci imeli večje oči kot biki.

Zgodovino Štajerčeve stranke bi zamogel naš urednik pač čisto drugače ilustrirati, kot zadnji štajerčev sedajšnji urednik, ki ureduje oni list komaj še-le eno leto. On dobro ve in tudi lahko dokaže, da je Štajerčeva stranka — sleparska stranka. On dobro ve, da je bilo večina dopisov v „Štajercu“ ponarejenih (fingiranih), ki so hoteč biti izvirni, se kovali samo v Štajerčevem uredništvu. To dokaže naš urednik, in za onega časa lahko tudi oni zgubljeni urednik, Drevenšek. — Mladoslavencu ni bil direktno naperjen proti „Štajercu“ a če se, kakor se iz onih „Sedem let boja“ vidi, tudi obenem po njem (Mladoslavencu poka, bomo pa res njegovo (štajerčevo) svinjarijo razkrili, še dosti več, kakor se je to zgodilo v letu 1905 v Križmanovem listu „Slov. Štajercu“. (Križman je imel one čase 3 porotne obravnave na hrbtu, pa je vse vrag vzela). — (Za poblike: Naj se nam kot za kmečki list ne zameri, da pišemo preveč popularno in pridevano v članek stvari, ki spadajo v drugo rubriko).

Zaupajmo in to smemo trdno upati da je in bo edina zmožna naša nova napredna stranka na Štajerskem, ubiti ves vpliv „Štajerca“ in pritegniti one ljudi Štajerčeve stranke (vsaj one, ki so tudi Slovenci) nase, in potem, kadar se to zgodi, udarili bomo po nesramnih zapeljivih, nemčurjih, tako strašno, da ne bo samo Bog, temveč tudi hudič nad vsem tem imel svoje najlepše dopadajenje!

Lzboren članek o delovanju štajerčeve stranke je prinesel tudi „Naš List“ in priporočamo vsem pravim Slovencem, da si tudi oni list oskrbe. Imenovani list piše sledeče pod zaglavjem:

Delovanje ptujskega „Štajerca“.

Sedem let je od tedaj, ko so ustanovili spodnještajerski Nemci v slovenskem jeziku pisan list, s katerim so prihajali med ljudstvo kot propovedniki svobode in prostomiselnosti, v resnici pa je njih namen potujčevanje slovenske zemlje.

Pričetkom so se slovenski prvaki smejali temu podjetju. Upali so, da je njih vpliv dovolj velik, njih beseda pri ljudstvu odločilna, in če poreko svoj anatema nad „Štajercem“, ga tudi ljudstvo ne bo hotelo čitati. Prišlo pa je drugače. Slovenske voditelje, zagrizene v svoje starokopitno politično naziranje, ki je imelo besedo ljudstvo samo na jeziku in je poznalo narod le tedaj, kadar se ga je rabilo za štafaže ali pa v svoje koristolovne namene, je ljudstvo spoznalo, videlo je v njih svoje izkoriščevalce in zato jim ni več sledilo. Kmetu je hotel gospodovati le advokat in duhovnik, uklepala sta ga duševno v svoje lastne ozke vezi, nista mu dala, da bi se razvil sam in sam odločal o svoji usodi, zato je pričel kmet te prvake srditi in obrnil se je do tistih, ki so prihajali k njemu pod krinko demokratizma.

„Štajere“ se je boril na eni strani proti klikovstvu prvaštva, obstoječega iz posvetne in duhovske inteligence, po drugi strani je govoril kmetu o samozavesti in svobodni volji pri političnih vprašanjih. Prav Stranka Vraza parolo „Iz naroda za narod“ si je nadel na svoje čelo. In tako je stopal pred Slovence, da je naše ljudstvo s poljubom izdajal!

Uspehi sedemletnega delovanja „Štajerca“ so — da priznamo odkrito — res veliki. Ravno to pa nam je dokaz, da naš narod ne ždi po svoji nravi, po svojem srcu v nazadnjaštvu, ampak da se zahoče i njemu po prostosti. Uspešno prodiranje „Štajerca“ nam dokazuje, da je naše ljudstvo sito prvaškega voditeljevanja, da hoče priiti samo do politične besede. Te, vsakemu svobodno rojenemu človeku že prirojene čute po lastni suverenosti je ptujski list dosledno proglaševal, budil je v ljudstvu samozavest — slovenski listi pa so pridigovali: ubogaj in slušaj!

Ni pripisovati torej uspeha Štajerčevih izdajateljev njih pisateljski spretnosti, ampak spoznali so položaj in izrabili so ga v svoj prid. Pojem svobodeljubnosti in naprednosti so istovetili z označenjem „nemštvu prijazen“: slikali so svoje nemške voditelje kot demokrate in naprednjake; prvake opisovali kot koristolovec in nazadnjake. Ker je ljudstvo slednje res poznalo kot take, je povsem naravno, da se verjelo prvim. Tako se je zgodilo, da je „Štajere“ prodril!

Pred letom dni je dobil „Štajere“ urednikom mladega in nadarjenega, a prav tako nevarnega človeka Karol Linharta.

Karol Linhart, sam iz nemške rodbine, se je priučil slovenščini tako, da je dopisoval že v razne slovenske liste. Prelevil se je polagoma v Slovenca, izdajati je pričel na svojo pest neko slovensko revijo, započeto delo hitro opustil, uspeval je dalj časa v slovenski socialno demokratični stranki, ali vsled slabihkušenj, ki jih je ta stranka z njim imela, ga je odjlovila in Linhart je našel boljši kruh, kakor so mu ga mogli dajati slovenski delavci v ptujskih gospodih.

Lahko rečemo, da je zadnji shod, imenovan „prvi strankarski zbor Štajerčeve stranke“ v Ptujju ponajveč Linhartovo delo. Ker poznamo Linharta predobro, zato vemo, da ta shod ni udarec v vodo, ampak da ga bo treba prav krepko paralizirati, ako hočemo uničiti ljuliko, ki jo sejejo ptujski nemški krogi po slovenski zemlji.

Zbrali so se zaupniki tega lista iz Koroške in Štajerske, nadeli so si lepo zveneče ime „napredna zveza“, sklenili so, krepko se upirati vedno bolj prodirajoči misli po jugoslovanski zajednici, to je: političnemu cilju, ki hoče okrepiti nas južne Slovence, da se moremo uspešno postaviti v bran nemškemu prodiranju, bojovati se hočejo proti bojkotu nemških trgovcev, t. j. pobijati hočejo tiste Slovence, ki ne dajo skupička takim trgovcem in obrtnikom, ki se žive od slovenskega denarja a rujejo na skrivnem proti onim, ki jim dajejo kruha: misel o potrebi najsrčnejšega prijateljstva do Nemcev hočejo vcepiti Slovencem v kri in meso — vse to si stavlja ta nemška zveza s slovenskim imenom kot svojo nalogo.

Ne podcenjujmo tega ptujskega manevra: ne zadovoljujmo se z zabavljanjem, ampak sto-

pimo sami tja, kjer ima „Štajerc“ svoje ljudi, poučimo jih in sami obrnejo ptujski sireni hrbet. Ako je v naših sreih bridkost vsled zapeljevanja slovenskega ljudstva, ako imamo v resnici interes na našem narodu in njega svobodi, potem se ne strašimo vsakdanjega dela, ampak pojdemo med nje jasnim čelom in veselega upa, kajti zmaga je na naši strani.

Tako članek iz „Našega Lista“. „Mladostenec“ zapeljanih nemčurjev ne zametuje, ker ve, da so zapeljani in da so te zapeljivosti krivi ravno naši dosedanji voditelji. Ko bi kaj pomagalo, udaril bi kdo izmed nas „mladih“ s pravcatim cepcem po naših voditeljih, ki so tako grdo zavozili, (mogoče, da nevedoč) ko bi kaj pomagalo. Pa s cepcem mi ne bomo ubijali prav nikogar, temuč z: „uma svetlim mečem“!

Uredništvo in upravništvo „Mladostenca“.

Napredna zveza.

„Naš List“ prinaša v svoji 11. letošnji številki zopet drug izboren članek:

Politično življenje štajerskih Slovencev je bilo do zadnjega časa popolnoma neorganizirano. Slovenska politika se je gibala v začaranem krogu; neracionalno je zapravljala idealno imetje, kar ga je zbralo preporodno delo v letih sedemdesetih. Narodno idejo, s trudom pridobljeni inventar političnega prebujenja, je premenila v narodno frazo in se od nje redila leta in leta in jo spravljala ob kredit. Roparsko gospodarstvo je bilo to v slovenski politiki, doba političnih epigonov.

V notranjosti je bila silno medla ta politika; vstrezati je hotela vsem družabnim slojem; ugajati vsem nazorom, toda vstrezala in ugajala ni nikomur. Svojo grdo revščino in svojo veliko sramoto je zakrivala s figovim perescem radikalno-narodne fraze, kakor je to navada.

Te zadrege, to siromaštvo slovenske politike na Štajerskem ni ušlo ostrim očem med nami raztresenih Nemcev. In izšla je inicijativa iz nemških advokatskih vrst, ki so, hoteč si postrani na deželi zasigurati klijentelo, pred sedmimi leti ustanovili „Štajerca“, list pisan v slovenskem jeziku in v nemškem duhu, ki zasleduje namen pod odejo odločnega liberalizma gojiti med Slovenci narodno odpadništvo. Tekom sedmih let so se s preiščenim delom precej krepko uveljavili: od 25 občin v ptujskem okraju jih imajo 15 v svojih rokah in pri petih okrajnih volitvah so v tem času zmagali. Njih moč se je opirala seveda v prvi vrsti na podeželske izkoriščevalce; toda če stojimo s to sorto ljudi v še tako ostrem socialnem nasprotju, sedanja družabna organizacija jih ne more proglašati in narodna taktika jih mora reklamirati zase.

Vspehi dosedanjega dela, ki so bili tem večji, ker ni bilo na slovenski strani protidela, so dali ljudem okrog „Štajerca“ pogum in preteklo nedeljo so se zbrali k ustanovnemu shodu, na katerem so organizovali stranko naprednih Slovencev, „katerim je ljubezen do nemštva prešla v meso in kri.“ Podlaga novi stranki, ki se imenuje „Napredna zveza“ je agrarni program.

Značilno za hinavščino, ki so jo v nedeljo krstili za „Napredno zvezo“ je dejstvo, da je ustanovnemu shodu „Stranke Slovencev“ predsedoval na nemško nacionalni program voljeni deželni poslanec Stieger in da so shod drugi nemško nacionalistični državni in deželni poslanci pozdravili.

Štajerčeva hinavščina je imela — kakor rečeno — doslej lahko delo, ker na slovenski strani ni zadela ob resen in organizovan odpor. Z ustanovitvijo narodne stranke je ustvarjen ta odpor: radikalno-naprednemu prosvetnemu in organizatoričnemu delu potom časopisja, shodov in v gospodarskih, političnih in družabnih društvih se bo brezdvomno posrečilo razkrinkati in izkoreniniti to brezmejno politično hinavščino.

Boj proti jetiki.

Splošno žensko društvo v Ljubljani je pridelilo v nedeljo zvečer predavanje, na katerem je govoril Dr. Demeter Bleiweis o vprašanju, kako naj delujejo naše žene in matere v boju proti jetiki. V naslednjem podajamo nekaj kratkih misli iz tega zanimivega predavanja:

Jetika je kužna bolezen, ki jo povzroča njen bacil, ki se nahaja v vseh izmečkih jetičnika. Okuženje se izvrši na tri načine: po sopilih, prebavnih organih in po izmečkih. Najvažnejše je okuženje po sopilih. Vrši se tu na dvojen način: po vdihavanju prahu, kjer so glivice tuberkuloze in po razpraševanju kapljic, napoljenih z jetičnimi bacili. Drugi slučaj je pogostejši od prvega.

Trditve, da je jetika podedljiva, ni resnična in se da otroke jetičnikov rešiti, ako se jih začne reševati v pravem času. Jetika se otrok kaj rada prime in marsikdo, ki umrje za jetiko v mladeniških letih, jo je že imel v prvih 1000 letih. Zato se mora boj proti jetiki začeti že pri otrocih, da bo imel res dosti uspeha.

Otrok postane jetičen navadno po vdihavanju jetičnih kali. Ako so starši jetični, postanejo lahko tudi otroci, ker so bolj razpoloženi jetiki. Zato morajo taki starši strogo paziti, da ne preide njih bolezen na otroke.

Okuženje se izvrši tudi po stanovanjih. Zato naj otroci ne lažijo po tleh, sicer so jetični že, ko shodijo in ker se bacili vrinejo skozi najmanjše luknjice kožine. Stanovanje mora biti snažno, zlasti preproge se morajo pogosto snažiti, ker se ravno v njih najtrdovalnejše drže jetični bacili.

Za jetiko ugodna so tesna in temna stanovanja in hiše z malimi stanovanji, kjer pride mnogo otrok skupaj. Priporočati so za revnejše sloje male delavske hišice, ki so jih začeli graditi tudi v Ljubljani. Istotako je nevarnost za okuženje otrok velika tudi v šoli. Otroci, ki kašljajo, bi se morali izključiti od pouka.

G. predavatelj se je pečal nato z vprašanjem, kakšna bodi odgoja otrok, ki kažejo posebno razpoloženje za jetiko. Matere naj ob času nosečnosti nosijo primerno obleko, posebno naj nimajo moderca, ki bi se naj sploh odpravil, ker je mnogo vzrok tolikemu razširjenju jetike. Uživajo naj zdravo hrano in globoko naj dihanje. Mati, ki ima razpoloženje za jetiko, naj ne doji otroka. Ko otrok le količkaj odraste, naj se ga navadi globoko dihati z dihalno gimnastiko. Vaje v globokem dihanju naj se vrše polagoma, in sicer vedno skozi nos. Otroci naj se kmalu začno vaditi v telovadbi, veslanju in drsanju, seveda nikdar ne toliko, da bi se jih lotila utrujenost.

Kdor je razpoložen za jetiko, naj uživa primerno hrano. Pije naj mnogo kuhanega mleka ter naj se zdrži alkohola, ki mnogo pospešuje umrljivost za jetiko. Tak človek naj se ogiba slabega zraka, naj ne hodi na ples in naj si izbere primerno službo.

Govorec o postrežbi jetičnih je poudarjal g. govornik, da se ni bati, da bi našli jetiko, ako upoštevamo higijenične zahteve. Usmiljenke mnogo umirajo za jetiko. — Temu ni kriva strežba jetičnikov, ampak pravila njih kongregacije, ki jim predpisuje gotovo nošo, posebno držanje telesa, naporno delo, da vsled tega dobe jetiko. Želeti bi bilo, da bi ta kongregacija in sploh redovi spremenili svoja pravila, ki so vzrok tolikim prezgodnjim smrtim.

Izmečki jetičnega bolnika se morajo takoj odstraniti. Bolnik naj pljuje v pljuvalnik in nikdar ne v žepni robec. Ako pljuje v vato ali kako tkanino, se mora ta precej sežgati. Pljuvalnike je izpirati z vrelo vodo ali sodino razstopino.

Jetičnik mora biti snažen in kolikor mogoče izoliran. V njegovi sobi se ne sme pometati, naj ne bo preprog v njej. Soba naj bo svetla. Jetičnik imej jedilno opravo samo zase. Njegovih oblek po njegovi smrti ni prodajati in podarjati, predno niso razkužene.

Statistika umrljivosti za jetiko v primeri z živečimi dokazuje:

Umrljivost v otroških letih, v 1. in 2. je največja. Od 3. leta naprej je manjša pri mož-

kih kot pri ženskah in pada do 15. leta. Pozneje umirajo za jetiko moški bolj nego ženske vsled vplivov različnih poklicev. Sploh narašča njih umrljivost za to boleznijo. Od 60. do 70. leta ta umrljivost vobče raste, od 70. do 80. leta se pa manjša.

Končno je govoril g. predavatelj o ženitbah in možitvah jetičnikov. Če je le mogoče, naj se jim dopove, naj se ne ženijo oziroma može in naj ne nakopavajo zla sebi in rodbinam. To velja zlasti za ženske.

Gospodarske vesti.

Napake pri vzgoji svinjske mladeži.

Vzgoja svinj morala bi biti po svoji vrednosti in važnosti mnogim bolj pred očmi in v oskrbi, da bi lahko in gotovo več dobička dajala. Temu nasproti pa je povsod mnogo pogrškov, katere hočemo tukaj na kratko omeniti.

1. Pomanjkljivost v izbiranju plemenjakov.

a) Najlepša praseta se prodavajo, namesto da bi se obdržala za pleme. Le slabotna in revna se v ta namen rabijo. Na videz se pri prvih dobi nekaj več noveev, ali v prihodnjem zarodu se vedno pozna velika škoda.

b) Ne pomišlja se tudi na to, da se s tem mnogi rodovitni prasnici skvari plod s tem, ker ni bila pravčasno in pravomočno oplojena. To se skvari na prasnici in ta napaka se baje navadno prenese na mladiče.

c) Merjaseci se spuščajo brez ozira na njih sposobnost in vrednost. Gleda se mnogokrat več na nizko ceno tega. Razume se, da od slabega plemenjaka ni pričakovati lepega zaroda.

2. V tej stvari pa je tudi velika odgovornost občine, oziroma okrajnih zastopov. Teh obeh faktorjev dolžnost je, da se občine oskrbe na ta ali oni način z dobrimi plemenjaki. Še večjo skrb naj bi v tem si prizadele kmetske podružnice, katere bi si tem potom pridobile kaj lep ugled.

3. Predčasno spuščanje k plemenu mrjasca in svinje. To se zgodi običajno že v 4—5 mescih, dočim je zrelost za rast plemenjenja v 20. mescih najbolj gotova. Ako se to pokazi, pozna se gotovo na slabih potomcih.

4. Pomanjkanje gibanja. Svinje za maslo ali špeh, naj imajo bolj mir, svinje za pleme pa se morajo bolj gibati. Tako je svetovati še brejim svinjam. Ako se te ne gibljejo, je lahko mnogo slabih slučajev v razvoju pri porodu.

5. Slaba hrana svinje. S tem smo prišli do poglobitve reči. Kakoršna hrana, takšna žival, tako je navadno. Ako pa že navadna žival hira ob medlej hrani, kako pa bo prasnica dobro preživela morda do 10 mladičev. Takrat se nam pač ne sme smiliti, — seveda bolj po pameti — dati ji kaj priboljška, da s tem dobimo kaj bolj krepkega zaroda.

6. Predčasno odstavljenje prascev. To se stori po nekod že čez 3 tedne. V resnici bi se imelo zgoditi še-le v šestem tednu.

7. Slabo hranjenje prascev po odstavljenju. O tem bi se dalo še mnogo govoriti. Tukaj je nadaljevanje vzreje, in kakoršna je ta, takšno bode živinče, takšen bo uspeh. Čas se tedaj ceni po tednih, računski se živina tudi tako. Torej — skrbimo za živino!

Prodajo jaje potom zadrug priporoča češki odbor zemljedelskega sveta mlekarstvom s temi besedami: „Zadružna prodaja jaje se z mlekarstvom prav dobro sklada in sicer iz dveh razlogov: prvič je shranjenje jaje v mlekarstvi ledeniči prav prikladno, drugič pa se prav lahko spravljajo jajca v zadružno mlekarstvo istočasno z mlekom.“

Dobra shramba za jabolka mora biti zračna, pa vendar ne tako suha, da se sadje v njej izsuši. Vlažne shrambe, kakor znano, pospešujejo gnilobo, zato je bolje imeti sadje v suhih shrambah, izhlapevanje vode pa preprečiti na drug način. Skušnja uči, da se jabolka najbolje ohranijo v zračni shrambi, zavita v svilen papir in vložena med strugovine.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Podružnica v Celovcu. * Akcijski kapital 2 milijona kron. * Podružnica v Spljetu.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. — Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavecije. Eskompt in inkaso menic. Borzna naročila. Promet s čeki in nakaznicami.

Več tisoč na suho cepljenih trt imam za prodati za prihodnjo spomlad. Cepljene so na podlagi Rip, portalis, v sledečih vrstah: silvanec, laški rilček, šipon rumeni, Zlahtina bela in rudeča, karčina plava in (Honigler). Prodajam le 1. vrste dobro vkoreninjene in zaraščene po 16 kron 100 kom. Naročila sprejemam dokler bo kaj zaloge. Trte se pošiljajo le v okraje, ki so po trtni uši okuženi. Na naročila brez are se ne bo oziralo.

Anton Smeh

posestn. in trtnar sv. Barbara, posta Šmarje pri Jelšah Štajersko.

Postranski zaslužek!

Vsak ki nam v svrhu razpošiljanja našega cenika pošlje 100 naslovov dobi dragoceno verižico za uro. Naslovi morajo biti sledeče uvrščeni: 1. Krstno in rodbinsko ime, 2. stan, 3. kraj, 4. zadnja pošta. Naslovi morajo biti pisani na malih listkih 10 cm dolgih in 6 cm visokih. (Iz jednega kraja ne sme biti več naslovov kot 20.)

Zaloga ur J. König, Dunaj, VII, Westbahnstrasse 36

Priporočajte in razpošiljajte povsod, **MIADOSLOVENCEA**,

Vinska klet

Predilne ulice št. 10 nasproti predilnice v Ljubljani.

Podpisani priporoča cenj. občinstvu svoja izvrstna naravna vina iz prvih vinogradov na Dolenjskem, Štajerskem in Primorskem od 28 do 52 krajcarjev. (149)

V zalogi ima vedno tudi priznano dobre kranjske klobase in sveže Gössovo marčno pivo.

Spoštovanjem

J. Stark.

**Hrup
vzbujajoče!**

Namesto

18 K

samo

7 K

Krasna remontoir-Gloria-

srebrna ura

s 3 močnimi pokrovi, bogato gravirana, natančno tekoča, 3letno jamstvo, proti povzetju

samo 7 kron.

Tovarna za ure: J. König, Dunaj VII., Westbahnstrasse 36-203.

==== Svoji k svojim! ====

Svoji k svojim!

Zaloga in trgovina specerijskega blaga in delikates

Fran Vertovec, Trst

ulica Kaserma št. 14.

Zaloga kave: Ceylon, Mocca, Portorico, Cuba, Perl, St. Salvador, Santos, Italjanski riž: Carolina, Astiglia, Mantua. Neapolitanske in Ilirsko Bistriške testenine v raznih formatih. Parmezanski sir prve vrste, Ementhaler, Gorgonzola i. t. d. Pravi ruski čaj Popoff iz Moskve, Pecco flor in Mandarin. Holandski kakao, ravnovrstne čokolade fabrike Schmiedt z Dunaja, Lejet iz Trsta in Suchard. Na izbero pravi Jamaica rum, Thea rum, Medicinal konjak, prava Marsala, D'Alix Bordonaro-Trapani, Malaga, Madeira, Chery, Asti šumeči i. t. d. Fino jedilno olje in namizno olje.

Razpošiljam na deželo v 5 kilo paketih, kakor tudi po železnici po najnižji ceni in se priporočam prečastiti duhovščini, gospodom učiteljem, gostilničarjem i. t. d. Pošiljatve izvršujem točno in natančno proti poštnemu povzetju. (147)

Svoji k svojim!

==== Svoji k svojim! ====

Hlode kupuje

po najugodnejših cenah proti gotovini parna žaga Deghenghi v Ljubljani, in sicer:

hrastove, debele od 30 cm naprej, kub. čevelj K 120, smrekove 64 vin. jelkove 57 vin., bukove 56 vin., borove 58 vin., frize hrastove, kvadratni meter 220 K, franko Ljubljana, na državni kolodvor v Šiški postajeno. — Hlode pod mero, ali škart, eno tretjino manj. (137)

Novo ustanovljena trgovina

I. TONI

Ljubljana, Sv. Petra cesta 31

priporoča svojo trgovino

papirnatega in galanterijskega blaga

kakor tudi drugih šolskih potrebščin.

Velika izbira najnovejših umetnih božičnih in nooletnih razglednic kakor tudi vsakovrstnih primernih daril za miklavža, božič in novo leto.

Vse po najnižjih cenah.

Ivan Jax in sin

Ljubljana

Dunajska cesta 17.

**

Priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev in vozniških koles, glasbenih avtomatov in pisalnih strojev. (104)

JOSIP VIDMAR

izdelovalec dežnikov in solčnikov

naznanja slav. občinstvu, da je otvoril dne 1. oktobra t. l. svojo

glavno prodajalno dežnikov in solčnikov Pred školjko št. 19,

obdrži pa svoji dosedanja prodajalna na Starem trgu št. 4 in v Prešernovih ulicah št. 4 kot podružnici. Nahaja se v zalogi vedno najnovejše in v to stroko spadajoče blago.

Preobleke in popravila točno in ceno. (117)

NAZNANILO

Slavnemu občinstvu, p. n. gostilničarjem, trgovcem in drugim priporočam svojo bogato zalogo doma izdelanih in na razstavi v Parizu najviše odlikovanih

kakor:

mesenin

gnjat, (šunke) á la praške	kg á	K 1-80
salame iz gnjati, krakovske		2-
brunšviške salame		1-40
hrenovke (Frankobrodske) 12 kos.		2-
cervelatne klobasice	26	2-
fine kranjske klobase vel.	1	-36
	12	2-

Opozorjam na sezono svežih gnjati, kakor tudi panzetta (carsko meso) i. dr. Razpošiljam po pošti in po železnici na drobno in debelo po povzetju, vse po najnižjih cenah. Za izvrstno blago in točno postrežbo se jamči. Pričakojte mnogobrojnih naročil beležim z veseljem.

Franc Golob

mesar in prekajevalec v Spodnji Šiški pri Ljubljani.

Fran Zeman * Ljubljana

Poljanska cesta 24 in v tovarni

* pri živinskem sejmu *

Skladišče hvalno znanih gepeljnov, slamoreznic, mlatilnic, klinj, motorjev za žage in mline, tromb in cevij za vodovode ter vseh potrebščin za kmetijstvo.

Nizke cene!

Zajamčeno blago!

Svarilo

Doktorja pl. Trnkóczy-ja, svetovno znano redilno varstveno sredstvo, ki je bilo na razstavih odlikovano z najboljšimi pohvalami, dobiva se pristno pod marko

Mastin

pri vsakem trgovcu. Po pošti se razpošilja najmanj 5 zavilkov za K 2.70. Lekarna Trnkóczy v Ljubljani. Ponarejalci se sodnijsko kaznujejo. (110)

Substance za mošt

s kojimi se napravi

dobra domača pijača

Cena za en polovnjak, to je 283 litrov, 7 kron 80 vin.

Edina razpošiljalnica: **A. Kurnig**, Gradec (Štajersko), Kepplerstrasse 36.

Stanje hranilnih vlog nad 19 milij. kron

Stanje rezervnega zaklada nad 650.000 kron

Mestna hranilnica ljubljanska

v Prešernovih ulicah, v lastni palači

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervn. zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom e. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4³/₄% na leto. — Z obrestni vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestni vred n. pr. v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Suhe jedilne gobe

kupuje v vrečah po 20 do 25 kg

Albin Schanil, Dunaj 17
Hauptstrasse 67.

Za ponudbe z navedbo cene in vzorcev se prosil!

Hočete li zaslužiti lahkim potom denar?

potem zahtevajte zastonj in poštnine prosto ilustrirani cenik ur, zlata in srebra, kitajskega srebra, furnir ter orodja in glasbenega blaga

F. Pamm, Krakov (Avstrija)
Zielonagasse 3.

Čudovita zbirka sveta!

50 kom. za samo gid. 2-50

1 sprelepa večkrat z uradnim pat. varovana anker-remontoir-žepna ura s pismeno fabriško garancijo za dober in natančen tok, 1 fina oklepna verižica iz double-zlata, 2 prstana iz amerik. double-zlata z imit. briljanti (za gospoda in damo), 2 gumba iz double-zlata za zapestnice (ostaneta vedno nova), 3 nprsnji gumbi, 3 gumbi za zavihane ovratnike, 1 fin žepni nožič z napravo, 1 zelo lepa svilen ovratnica, svetla ali temna, 1 dražestna igla za ovratnico s simili-briljantom (double-rano), 1 dražestna broža za dame, zadnja novost, 1 krasno toaletno zrcalo, 1 dražestna koristna denarnica, 1 par boutonov z amerik. briljanti, prist. sreb. sekiricami, 1 f. nikelnasti pisalnik, 1 pat. vremenski barometer, 1 garnitura 20 komadov različnih pristuih inozem. pisemskih znamk, 1 fini cigaretni odrezalnik (nikel), 1 pat. držalo za ovratnice, 1 album najlepših razgledov sveta. — Vse skupaj z elegantno anker-remontoir-žepno uro, koja sama je dvakrat toliko vredna, velja gl. 2-50. Dobi se, če se denar naprej pošlje ali po povzetju pri centralni zalogi patent. ur in draguljev

S. Urbach, Krakov št. 58.

NB. Pri naročilu dveh paketov se pridene 1 prima angl. britev zastonj. Neugajajoče se zamenja ali denar vrne, in je torej vsak riziko popolnoma izključen.

Izvirni Singerjevi šivalni stroji se dobe le pri

Singer Ko.

akc. družba za šivalne stroje (108)

Ljubljana, Sv. Petra cesta

Svarimo s tem najnujnejše svoje odjemalce pred šivalnimi stroji, ki jih ponujajo drugi trgovci pod imenom „izvirni Singerjevi“. Ker mi svojih strojev nikdar ne oddajamo takim trgovcem, obstoje taki „izvirni Singerjevi stroji“ k večjemu iz starih rabljenih, iz tretje roke dobljenih šivalnih strojev, za katere ne moremo niti prevzeti kakega poročstva, niti doposlati posamičnih delov.

Večkrat premirano!

Glinaste peči

trpežne in poceni priporoča

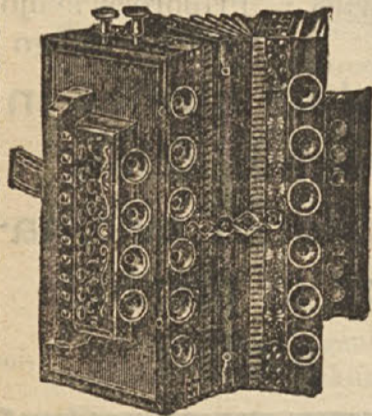
August Drelse

štedilnike, banje za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah,

prva in največja tovarna peči in glinastih izdelkov v Ljubljani.

(111)

30 dn na ogled.

Po pogojih mojega cenika, tedaj brez nevarnosti naročevalca, pošiljam jaz po poštne povzetju mojo harmoniko „Volksfreund“ št. 663, da zamorem vsakega o izvrstni kakovosti te harmonike prepričati. Ta harmonika ima patentirano nezlomna zavita peresa ne samo za tipke, ampak tudi za base in za zaklopnice, potem 10 tipk, 2 registra, dvoglasna, 48 glasov, 3 vrste trobent, mahagoni barvno politirana, črni robi z barvnimi portami, dvojni meh z niklastimi ekovi, velikost 31+15 cm in stane 7 K.

Navodilo, po katerem se lahko vsak sam nauči igrati, priložimo zastonj.

Ceneje in manjše harmonike za učenje, posebno za otroke po K 2.20, 3.50, 4.40, 5.50. Finejše harmonike po 9, 10, 12, 14, 16 kron

so razvidne iz mojega cenika. Imam v zalogi tudi gosli, flavte, citre i. t. d. Na mojih harmonikah ni colninskih izdatkov, ker so češki izdelki. Prosim, se ozirati na to! Nobena rizika! Zamenjava dovoljena ali denar nazaj. Pošiljanje po poštne povzetju od „Erzgebirgisches Musikwarenversandhaus“

Hanns Konrad v Mostu (Brüx) št. 652, Češko.

Velik ilustriran cenik, obsegajoč nad 1000 slik, se pošlje na zahtevanje vsakemu zastonj in franko.

Pekarija, slaščičarna in kavarna

J. Zalaznik

Ljubljana • Stari trg šte. 21.

Filijalke: —

(134)

Glavni trg 6, Sv. Petra cesta 26

Najboljše in najbolj hranljive

peči s trajno gorljivostjo.

Velikanska kurilna moč. ~ Najfinejša regulacija. ~ Cenovnik zastonj.

Chr. Garms v Podmoklih (Bodenbach)

tvornica železnih peči.

(132)

Tvorniško zalogo ima v Ljubljani **ŠTEFAN NAGY** na Vodnikovem trgu šte. 5.

KAREL PLANINŠEK

Prva ljubljanska veležgalnica za kavo z elektriškim obratom ter specialna trgovina za kavo in čaj

v Ljubljani, samo na Dunajski cesti nasproti kavarni „Europa“, postajališče cestne železnice priporoča vsak dan na stroj sveže žgano kavo; najfinejše vrste in preizkušene zmesi po najnižjih cenah.

Po pošti razpošiljam vsak dan.

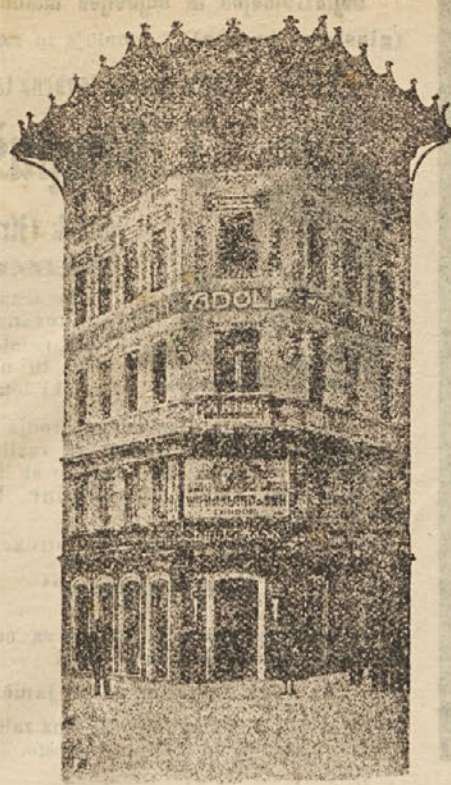
Rastlinski liker in rastlinska grenčica

JELEN

sta sestavljena iz najzdravilnejših planinskih rastlin, podpirata in pospešujeta prebavo, krepi želodec in z njim celo človeško telo ter sta vsled teh svojih odličnih lastnosti najboljše izdelka te vrste.

Edini izdelovatelj:
Anton Jelenec v Idriji
imetelj rastlinske destilacije „Jelen.“

Prodaja na debelo.

Priznano najboljša **oljnate barve**

zmlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo vsako konkurenco po finosti, ki omogočijo z jako majhno množino pobarvati veliko površino, razpošilja po nizkih cenah

Adolf Hauptmann
v Ljubljani

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firneža, laka in steklarskega kleja. Zaloga slikarskih in pleskarskih predmetov.

Ilustrovani ceniki dobe se brezplačno.

Prodaja na drobno.

Zelo znižane cene!

zaradi prenapolnjenja zaloge:

- Zimske jope za dame od gl. 2'50 višje
- obleka iz sukna 2'50 "
- pelerina 2'50 "
- havelok 2'50 "
- dolga zimska sukna 5'— "
- sako iz kožuhovine 7'50 "

Največa in najlepša izaera konfecije za gospode, dečke, dame in deklice.

Angleško skladišče oblek
O. BERNATOVIČ, LJUBLJANA
Mestni trg št. 5.

Proti zoboholu in gnilobi zob

izborna deluje dobro znana

antiseptična

Melusine ustna in zobna voda

katera utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust.

1 steklenica z navodom K 1.—.

Melusine zobni prašek

1 škatljica 60 vin.

Razpošilja se vsak dan z obratno pošto.

Edina zaloga.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinalnih vin, specialitet, najfinjših parfumov, kirurški obvez, svežih mineralnih vod itd.

Deželna lekarna Milana Leusteka

v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1
polog novozgrajenega Fran Jožefovega jubilejnega mostu. (114)

Lavrenčič & Domicelj

Ljubljana, Dunajska cesta št. 32.

Žitna trgovina, agentura, komisije,
koncesionirana reklamacijska pisarna
za železniške voznine. (109)

Zastopstvo
tržaškega mlina
„Litorale“.

Nakupuje
moknate in otrobnate vreče.

Zahtevajte zastoni

in poštine prosto mej bogato ilustrovani glavni cenik s čez 1000 slikami o nikelnastih, srebrnih in zlatih urah, marke Roskopf, Hahn, Omega, Schaffhausen, Glashütte, kakor tudi o vsakovrstnem solidnem blagu v srebrni in zlatini po originalnih cenah.

Nikelnasta remontoir-ura K 3.—, sistem Roskopf, črna jeklena ura K 4.—, sistem Roskopf, patent-ura K 4.—, švicarska original sistem Roskopf patent K 5.—, goldin remontoir-ura „Luna“-kolesje K 7'50, srebrna remontoir-ura „Gloria“-kolesje K 7'60, srebrna remontoir-ura z dvojnim pokrovom K 11'50, srebrna sklepna verižica s takozv. springringom 15 gr. težka K 2'40, ruska Tula nikelnasta anker-remontoir-ura „Luna“-kolesje K 9'50, ura-kukavica K 8'50, budilnica K 2'90, kuhinjska ura K 3.—, schwarzwälder ura K 2.—.

Za vsako uro triletno pismeno jamstvo! Nobene rizike. Zamenjava dovoljena, ali denar nazaj!

Prva tovarna za ure

Hanns Konrad v Mostu (Brux) št. 651, Češko

Poljedelci,

pozor!

Poljskih delavcev vsak dan bolj primanjkuje in kmetovalce danes že brez pomoči **poljedelskih strojev** polja obdelovati in pridelkov obdelati več ne more. Kdor si pa kupi stroj, naj si omisli zanesljivo dobro blago. Najboljše in najzanesljivejše stroje, posebno pa **mlatilnice čistilnice**, proste in najboljše, kakor tudi **slamoreznice** priporoča

Trgovina z železnino „**MERKUR**“
P. Majdič v Celju.

Zaloga posod za mleko. — Posebni ceniki strojev brezplačno. — **Traverze in cement.**
Nepremočljive vozne plahte.

Vaso Petričič

Mestni trg

priporoča svojo veliko zalogo **galanterij, parfumerij, igrač in predmetov za potovanje.**

Ceno in reelno.

Najcen. in najhitrejša voznja v Ameriko je s parniki „Severonemškega Lloyd“

iz Bremna v New York

s cesarskimi brzoparniki „Kaiser Wilhelm II.“, „Kronprinz Wilhelm“, „Kaiser Wilhelm G.drosse“.

Prekomorska voznja traja samo 5 do 6 dni.

Natančen, zanesljiv poduk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega parobrodnega društva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnic dobite v **LJUBLJANI** edino le pri

Edvardu Tavčarju, Kolodvorske ulice št. 35
nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in sobota. — Vsa pojasnila, ki se tičejo potovanja, točno in brezplačno. — Postrežba poštna, reelna in solidna.

Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californijo, Arizona, Utah, Wioning, Nevada, Oregon in Washington nudi naše društvo posebno ugodno in izredno ceno čez Galveston. Odhod na tej progji iz Bremna enkrat mesečno. Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimora in na vse ostale dele sveta, kakor: Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Colombo, Singapore v Avstralijo itd.

Pozor! Berite!

Ustanovljeno l. 1870.

Lastnik Fr. Benque.

Seb. Unterhuber

Tovarna cementa v Weissenbachu. — Tovarna cementnih izdelkov in umetnih kamnov. — Podjetje za betonske naprave in naprave vodnjakov.

Glavna tovarna

v Beljaku, Schulstrasse 21

Filijalka: v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 73

nasproti topničarske vojašnice.

(Telefon št. 273.)

se priporoča v izvršitev vseh kamnoseških del iz umetnega kamena (v različnih imitacijah) kakor: posamezne dele za fasade, balkone, grobne spomenike i. t. d. Stopnice po naročilu narejene z železno sestavo, cementne cevi (rore) z vloženo žično pletenino za napravo vodotokov, vodovodov itd. itd. Plošče iz cementa (metalique) preproste in z raznimi vzorci za tlak po cerkvah, hišah, hodnikih, kuhinjah, trotoarjih itd. Prevzete betonskih naprav in vodnjakov na podlagi posebnega patenta. — Portlandcement in romancement iz Weissenbacha. — Proračuni stroškov zastenj in poštine proste.

Razpošiljanje blaga
na vse kraje sveta!

Najeeneja, največja
eksportna tvrdka!

H. Suttner, urar, Ljubljana

Mestni trg, nasproti rotovža, prej v Kranju

== priporoča svojo veliko, izborno zalogo finih ==

švicarskih ur

briljantov, zlatnine in srebrnine v veliki izbiri po najnižjih cenah.

V dokaz, da je moje blago res fino, dobro in ceno, je to, da ga razpošiljam po celem svetu. Na stotine pohvalnih pisem je vsakomur prostovoljno na ogled, da se lahko sam prepriča.

(102)

Prosim, zahtevajte veliki novi cenik, ki se pošlje zastoj in poštine prosto.

Najizvrstnejše in najboljše tamburice
(glasbeno orodje) izdeluje in razpošilja

prva sisečka tovarna tamburice

J. Stjepušin

Sisek (Krovaško)

Ta tovarna je bila odlikovana na Pariški razstavi leta 1900. in na mile-nijski leta 1896.

Razven vsega glasbenega orodja so tudi vsakovrstne sekirice (note) za različne inštrumente v zalogi. Priporočajo se izvrstne gosli, citre, kitare, mandoline, harmo-nike in okarine.

V isti tovarni izhaja tudi strokovni list

„Tamburica“

po enkrat na mesec ter stane za celo leto 8 kron z glasbeno prilogo vred.

Za vsak inštrument se jamči.

Velik cenik s slikami se pošlje na zahtevanje zastoj in poštine prosto.

Karla Kavšeka nasl.

SCHNEIDER & VEROVŠEK

trgovina železnine na drobno in debelo

Ljubljana, Dunajska cesta št. 16.

priporočata po najnižjih cenah vsakovrstno železnino in stroje za poljedelstvo in obrt.

— Slovenske cenike brezplačno in franko. —

Prva jugoslovanska tovarna za kavine surogate v Ljubljani

priporoča p. n. slovenskim trgovcem vse svoje po kemični analizi priznane izvrstne izdelke, posebno pa

„Zvezdno cikorijo“ v škatljicah, ki se prodaja v prid „Trgovskemu domu“. Obenem uljudno naznanja, da bo še nadalje razpečavala

„Ciril in Metodovo cikorijo“ v škatljicah v prid družbi sv. Cirila in Metoda za Istro ter v prid Trgovskemu domu, Stanovska dolžnost vsakega zavednega slov. trgovca je, da kupuje in priporoča izdelke te prve in edine slovenske tovarne za kavine surogate.

Iv. Seunig

trgovca z usnjem na drobno in debelo
v Ljubljani, Stari trg št. 7

priporoča

olje zoper prah

dosedaj najboljše, prosto bencina, smole, petroleja ter kislina, brez konkurence, brez vsacega duha po najnižjih cenah na drobno 1 kg. po 60 h, na debelo po 50 h.

Novo! Patentirano Novo!

nepremočljivo mazilo

za počrnenje rujavih čevljev, usnja itd.

KAROL RECKNAGEL

MESTNI TRG 24.

Krila

iz ševioata, lodna in sukna, jopiči, perilo za dame, nogavice in trikot perilo

Kožuhovina.

Najnovije ovratniki, mufi, kolijeri, otroške oprave.

Najboljši izdelek po najnižji ceni.

Anker-ura prihodnosti!

Samo 5 kron!

Samo 5 kron!

je moja pristna švicarska sistem Roskopf-patent anker-ura z masivnim, solidnim, antimagnetičnim kolesjem, pristnim email-kazalom (ne papirnatom), z varstveno ploombo opremljenimi pristnimi nikelnastimi oboji, šarnirni pokrov čez kolesje, tekoča 36 ur (ne pa 12 ur), krasni pozlačeni kazalniki, natančno regulirana s 3letnim jamstvenim listom, komad K 5—, 3 komadi K 14—, s sekundnim kazalnikom K 6—, 3 kom. K 17—, v pristnem srebrnem oboju K 10—, 3 kom. K 28—, s sekundnim kazalcem K 1250, 3 komadi K 35—.

Zamenjava dovoljena, ali pa se denar vrne brez odbitka.

Pošilja proti povzetju prva tovarna ur Hanns Konrad v Mostu (Brüx) Češko, št. 650.

Bogato ilustrovane cenike z več kot 1000 slikami se na zahtevanje pošlje vsakomur zastoj in poštine prosto.

Slovenci „Florian!“

pijte grenčico

Ta res pomaga.

Dobi se edino iz rastlinske destilacije „Florian“ v Ljubljani.

Zaloga **ED. KAVČIČ**

Prešernove ulice, Ljubljana. (123)

Ceno češko posteljno perje!

5 kg novega skubljenega K 960, boljsega K 12—, belega jako mehkega skubljenega K 18—; K 24— snežno belega, mehkega, skubljenega K 30—, K 36—. Pošilja se franko proti povzetju. Tudi se zamenja ali nazaj vzame proti povrnitvi poštinskih stroškov.

Benedikt Sachsel, Lobes 198
pošta Plzen na Češkem.

Raznovrstne poljedeljske stroje, kot

mlatilnice, slamoreznice, pluge itd.

priporoča

FR. STUPICA • LJUBLJANA

Marije Terezije cesta št. 1., poleg „Figabirta“.

— Ceniki brezplačno. —

Indra Tea

Dobiva se povsod!

Najboljši in najfinejši čaj na svetu! Melange iz najfinejših in najmočnejših čajev iz Kine, Ceylona in Indije; dobiva se v boljših špeci-rijskih, delikat. trgovinah. Na debelo pošilja:

Indra Tea Import Compani, Trst.

Prva slovenska
domača pivovarna

Ustanovljena leta 1854.

priporoča slav. občinstvu in poštovanim gostilničarjem svoje izborno

(139)

G. Auer-jevih dedičev

v Ljubljani, Wolfove ulice št. 12

Številka telefona 210.

marčno pivo v sodcih in steklenicah.